

Anexa IV

M.K. Minisztérium 1610/1944 M.E. számu redelete a zsidok lakásával és lakhelyének kijelöltetésével kapcsolatos egyes kérdések szabályozása tárgyában
Decretul nr. 1610/1944 al Consiliului de Miniștri Regal Ungar cu privire la reglementarea anumitor chestiuni în legătură cu stabilirea locurilor de casă și cu locuințele evreilor

Conform împuternicirii cuprinse în aliniatul 2 al §-ului 141 al legii II/1939, ca și a §-lelor 159 și 212, despre apărarea națională, respectiv a celor cuprinse în § 2 și 3 al legii XXVI/1931 despre ordinea vieții economice și financiare, mai departe asupra echilibrului bugetului național, prelungită mai recent prin legea IV din 1944, Consiliul de Miniștri Regal Ungar decretează următoarele:

Utilizarea locuințelor evreiești

§. 1. Pentru obținerea de locuință, respectiv pentru dobândirea de spațiu locuibil pentru așezarea instituțiilor publice și administrative se pot utiliza:

- 1) locuința acelu evreu care mai posedă o locuință în aceeași comună sau oraș;
- 2) locuința acelu evreu care în decurs de 5 ani stabiliți de la intrarea în vigoare a prezentului decret a locuit cel puțin trei luni de zile în locuința vreunei rudeni din același oraș (comună); nu există caz de utilizare atunci când situația familiară a respectivului s-a modificat după trecerea în comun, astfel încât locuința devine neîndestulătoare pentru respectivul și familia (rudeniile) sa (sale).
- 3) locuința acelu evreu care depășește posibilitățile existențiale de viață, trai și locuit ale celor care o locuiesc; în acest caz trebuie găsită o locuință corespunzătoare pentru cel în cauză, conform necesităților de viață, de trai și câștigului dobândit.
- 4) locuința acelu evreu care își folosește întreaga casă pentru închirieri; se poate acționa în deplin temei acum, indiferent dacă cel care a închiriat locuința a procedat astfel atunci când se găsea plecat definitiv sau temporar; dacă chiriașul este evreu, atunci locuința poate fi pusă la dispoziția oricui.

§ 2. Din punctul de vedere al aplicării dispozițiilor cuprinse în punctul 3 al §-ului prim, stabilirea situației de viață și trai a celor care populează locuința, în raport cu contextul lor, este făcută de către primar, la oraș, și de către notar, în comună.

§ 3. În urma aplicării dispozițiilor cuprinse în articolul prim trebuie luată în considerare și locuința de odihnă (de vacanță), dacă aceasta prezintă condiții de locuit pentru iarnă-vară. Trebuie avută în vedere totodată și acea locuință care este închiriată de evreu pe seama altui evreu; în acest caz, evreului rămas fără locuință trebuie să i se asigure, conform normelor de viață și trai, un spațiu de locuit corespunzător.

§ 4. În cazul utilizării locuinței ordonate pe baza celor cuprinse în punctul 3 al §-lui prim, respectiv în baza §-ului 3, decizia poate fi îndeplinită numai atunci când partea evreiască poate fi mutată imediat într-o altă locuință.

§ 5. În cazul aplicării dispozițiilor cuprinse în prezentul decret se poate ordona utilizarea în comun a spațiilor locuințelor propriu-zise.

§ 6. pentru utilizarea locuințelor, pentru stabilirea chiriașilor și a procedurii de urmat în privința intrării în posesie trebuie aplicate corespunzător dispozițiile cuprinse în paragrafele 6-13, 15 și 16 ale decretului nr. 6740/1941 al Consiliului de Miniștri Regal Ungar, ca și în §-ele 7 și 8 ale decretului nr. 100/1943 al Consiliului de Miniștri Regal Ungar.

Îngrădirea dreptului de denunțare din partea evreului care închiriază

§ 7. În baza punctelor 1 și 3 ale aliniatului prim din §-ul 6 al decretului 5777/1941 al Consiliului de Miniștri Reg. Ung., nu se poate sista prin denunțare normală situația de dare în chirie a altor spații folosite pentru locuință de către evreul închirietor față de neevreul care închiriază.

Stabilirea spațiilor de locuit pentru evrei

§ 8 a) În cazul comunelor cu o populație sub 10.000 de locuitori, primul funcționar al administrației locale poate dispune astfel încât evreii trebuie să se supună în termen concret indicației date de a se muta într-o altă comună sau oraș.

b) În legătură cu mutarea și stabilirea evreilor în noile spații de locuit, conform celor cuprinse în aliniatul prim, sarcina aceasta revine notarului comunal sau primarului orașului respectiv.

c) Nu se pot stabili evreii în comunele aflate sub incidența aliniatului prim al prezentului articol.

d) Dispozițiile prezentului articol nu ating integritatea locuinței evreiești din comună dacă aceasta se fondează de reglementările campaniilor de muncă militară ori de alte autorități.

§ 9 a) Primul funcționar administrativ poate dispune în privința acelor comune care nu se află sub incidența §-lui 8, respectiv a orașelor, ca evreii să se poată stabili în orașele sau comunele respective numai în anumite părți distincte, ori străzi, ori porțiuni de case.

b) În cazul menționat în aliniatul de mai sus, notarului din comună și primarului din oraș îi revine sarcina să dispună în legătură cu casele necesare pentru așezarea evreilor.

§ 10. Primul funcționar administrativ poate dispune în legătură cu aplicarea §-ului 9 despre așezarea precisă a evreilor în orașe și sate (în anumite părți, străzi sau case) ca persoanele neevreiești să fie mutate din zonele stabilite pentru evrei în orașe ori comune (anumite părți, străzi ori case). Faptul se poate întâmpla numai atunci când persoana neevreiască poate fi obligată să se mute într-o altă locuință corespunzătoare nivelului de trai și de salarizare.

§ 11 a) În cazul în care, datorită aplicării prevederilor prezentului decret, evreul ce posedă întreprindere, aducătoare de profit ori indiferent ce fel de altă întreprindere, și nu este în stare să mai conducă ori să lichideze cu aceasta, autoritatea comunală sau primăria trebuie să propună conducerea prin consiliu de tutelă și reprezentată de un administrator. Drepturile și obligațiile administratorului desemnat sunt stabilite și trebuie urmate conform cu cele cuprinse în punctul d) al §-lui 28 al legii XX/1877 în legătură cu reglementarea afacerilor administrative și de tutelare.

b) Dispoziția cuprinsă în aliniatul de mai sus nu atinge dreptul ministerului de resort

ori al autorității însărcinate de acesta, anume ca să delege un conducător de întreprindere la instituția în cauză. În acest caz, o dată cu intrarea în funcție a conducătorului de întreprindere, administratorul își sistează activitatea.

Dispozițiile referitoare la sistarea relațiilor de drept ale închirierii

§ 12. Dacă în urma aplicării măsurilor prezentului decret de către autoritatea în cauză, chiriașul este obligat să-și părăsească locuința, relația de drept a închirierii își încetează existența, în ultima zi a lunii în cauză, anume o dată cu părăsirea locuinței de către chiriaș.

Valabilitatea decretului

§ 13. Pentru stabilirea calității de evreu sau de neevreu din punctul de vedere al aplicării prezentului decret, rămân în vigoare dispozițiile cuprinse în §-ele 9 și 16 ale legii XV/1941, anume că neevreu poate fi considerată acea persoană care din punctul de vedere al originii și religiei corespunde aprecierii cuprinse în aliniatul ultim al §-ului 9 sus-menționat, cu condiția să nu fie legat, ori să nu fie în curs de a contracta o relație de căsătorie cu un evreu sau neevreu, care are unul sau ambii bunici de confesiune israelită.

§ 14. Dispozițiile prezentului decret nu trebuie aplicate în cazul aceluși evreu care nu este obligat a purta semnul distinctiv, stabilit în conformitate cu decretul nr. 1240/1944 al Consiliului de Miniștri Reg. Ung.

Dispoziții punitive

§ 15. 1) În măsura în care acțiunea nu intră sub jurisdicție penală, poate fi considerată drept contravenție și se pedepsește cu închisoarea de până la 2 luni, în timp de pace și închisoarea de până la 6 luni, în timp de război, persoana care

a) pentru subminarea acțiunii de luare în folosință de către autorități, fie că ascunde realitatea, fie că produce derută prin date false ori prin alte mijloace; se pedepsește chiar și intenția dovedită ori colaborarea la ea.

b) încalcă interdicția stipulată de aliniatul 4 al § 8.

c) nu acceptă dispoziția aplicată de autoritate în conformitate cu prevederile prezentului decret.

2) În privința amenzii bănești, rămân în vigoare dispozițiile cuprinse în legea X/1928, cu derogarea că suma cea mai mare poate atinge nivelul stabilit de aliniatul 1 al §-lui 212 al legii II/1939, iar pentru schimbarea amenzii în bani trebuie aplicate dispozițiile cuprinse în aliniatul 4 al §-lui sus-menționat.

3) Procedura contravențională aparține autorității administrative în sfera acesteia de acțiune și Jandarmeriei Regale Ungare ca tribunal penal jandarmeresc în virtutea competenței teritoriale respective. În al treilea rând poate interveni ministrul de interne.

Intrarea în vigoare

§ 16. Prezentul decret intră în vigoare la data publicării sale; *dispozițiile sale trebuie aplicate și în chestiunile în curs care nu sunt juridic hotărâte* (s.n.).

Budapesta, 26 aprilie 1944.

Sztójay Döme

Președintele Consiliului de Miniștri Reg. Ung.